

TÍÐINDI

ÚR SVÍNOY TIL JAPAN OG RETUR

SUNNVA ASANO:

- EG SKULDI IKKI BLÍVA GOMUL Í JAPAN

- Sum føroyingur er mann altíð útlendingur í Japan. Tað lýsir jú langan veg, at mann er útlendingur og ikki passar inn har uppá sama máta, sigur Sunnva Asano, sum í fjør flutti til Føroya aftur eftir at hava búð stóran part av sínum vaksna lívi í Tokyo.

Sunnva Asano er upp-vaksin við neytum í kjallaranum, gásnum og høsnum í garðinum og avskorin frá allari ferðslu í friðsælu Svínøi. Sum ung hevði hon altíð ein stóran útlongsul eftir at síggja stóra heimin, og hugtøkan av japanska málinum og mentanini fekk hana at leita sær til Japan, tá hon var í tjúgunum. Eftir at hava vitjað Japan nakrar ferðir endaði tað við, at hon giftist og setti búgv har. Hon hevur tí búð størsta partin av sínum vaksna lívi í Japan, men valdi í fjør at flyta heim aftur til Føroya saman við allari familjuni.

Hennara tíð í Japan hevur fingið hana at síggja Føroyar frá einum nýggjum sjónarhorni, og hon hevur lært seg sjálva at virðismetu føroyska nærleikan framum skundmikla og stórtfingna Tokyo, sum hon tó enn er líka hugtikin av, sum fyrstu ferð, hon kom har til.

Svínøiyargentan, sum vildi síggja heimin

Sunnva Asano hevði ongan tíð verið uttanlands fyrr og hevði sum ung svínøiyargenta ein stóran útlongsul eftir at síggja stóra heimin og at koma út um Svínøynna og Føroyar.

- Eg hevði eina trongd eftir at sleppa at royna okkurt nýtt, og eg vildi gjarna síggja verðina, sigur hon.

Fyrstu ferð Sunnva fór uttanlands var í 1983, og tá fór hon ta longu leið úr Svínøi til New Zealands at

Sunnvá og synirnir eta sashimi, sum er ein siðbundin delikatessa í Japan

arbeiða sum húskallur á einum bóndagardi.

- Tað var so bygdasligt, sum tað kundi blíva, sigur Sunnva, sum altíð hevur havt stórt tilknýti til landbúnaðin og fingist við seyð, hoygging og alt tað, ið hoyrir til á bygd.

- Eg eri í botn og grund øgiliga bygdaslig...

Hon hevur búð í Svínøi so leingi, sum hon kundi, men mátti í skúlaørindum flyta av oynni, tá hon skuldi í framhaldsdeild og studentaskúla.

Áhugin fyri máli fekk hana til Japan

Sunnva hevur altíð verið áhugað í máli, og tá hon gekk í studentaskúlanum, hevði hon franskt, sum málsliga var eitt skuffilsí fyri hana. Hon var meira áhugað í at læra okkurt, ið var nakað øðrvísi enn tey vanligu fremmandamálini. Tí byrjaði hon seinni at lesa japanskt á lærda háskúlanum í Keypmannahavn uttan at hava nakran forkunnleika um

japanska málið annað enn tað, at Japan sum land hugtók hana.

- Eg kom at lesa við fólki, sum vóru hálvir japanarar og longu tosaðu málið so gott sum flótandi. So eg fekk torført við at læra málið í Danmark, og eftir seinna árið gavst eg. Fyri at læra tað hugsaði eg, at eg mátti finna ein máta at sleppa til Japan uppá, greiðir Sunnva Asano frá.

Hon fann ein felagsskap, sum æt International Christian Youth Exchange, og gjøgnum hendan felagsskapin slapp hon í 1988 til Japan at arbeiða sjálvboðin, meðan hon búði hjá japanskari vertsfamilju í Tokyo.

- Tað er ræðuliga stuttligt at vera ungur í Japan

Hon fekk nógvar vinir og kom at kenna fólk úr øllum heiminum hetta árið. Hon fór aftur til Japan í 1995 fyri at lesa japanskt á universitetinum í Nagoya, har hon tók tvey semestur.

árstíðin til skið, arbeiddi Sunnva eitt summar á einum skiðhotelli nakað uttan fyri Tokyo. Hon fortelur, hvussu spent og glað starvsfólkini har vóru, tí tað var ikki so ofta, at tey møttu ungum útlendingum.

- Eg var nokk meira til pynt... tað er jú altíð spennandi at fáa ein ungan útlending á vitjan, flennir hon.

Giftist til Japan

Í 1998 legði hon aftur leiðina framvið Japan fyri at gera álvara av at læra málið og fór hesa ferð á eitt málskeið. Hetta sama árið møtti hon manni hennara. Tey møttust til eitt sosialt tiltak í einari altjóða kirkju fyri ungdom, sum vertsfamilja hennara hevði presenterað henni fyri, tá hon kom til Japan fyri fyrstu ferð.

- Tað er stuttligt, at tá eg fyrstu ferð kom í hesa kirkjuna, var eg 25 ár, og so møtti eg honum í somu kirkju 10 ár seinni sum 35 ára gomul.

Sunnva giftist til Tokyo og flutti so permanent úr tryggu Føroyum til nú ikki so ókenda Japan, har tey bæði stovnaðu familju og fingubørn.

Stór kontrast í mun til Svínøi

Meðan Sunnva Asano búði í Japan, ferðaðust hon og børnini heim til Svínøiar við jøvnum millumbilum. Kontrastin millum stórbýarlívið í Tokyo og bygdalívið í Svínøi var nakað, sum hon serliga beit merki í, tá hon vitjaði heima.

- Nógvir japanarar bjóða ongantíð nøkrum inn á gátt, sigur hon og fortelur um eina eygleiðing frá einari summarferiu í Svínøi.

- Ta einu vikuna hevði eg verið inni hjá fólki í Svínøi fyra ferðir, harímillum í

trimum føðingardegum. Eg tonkti við mær sjálvari, at eftir eina viku í Svínøi, hevði eg verið bjóðað inn á gátt hjá fleiri fólki, enn eg hevði gjøgnum fleiri ár í Japan.

Flennandi kemur hon at hugsa um ein annan komisk-an tilburð, sum setti føroyska vitjanarsíðin í perspektiv.

- Eg plagdi altíð at halda stórar føðingardagar fyri børnunum, líka sum mann ger í Føroyum. Japanararnir hildu tað vera so merkiligt, at eg bjóðaði øllum hesum barnagarðsbørnunum inn í okkara lítlu íbúð. Tað var eftir øllum at døma ikki nakað, mann gjørdi har, sigur Sunnva Asano.

Føroyar hava ein serligan nærleika

Nógvu árinu í Japan hava lært Sunnva at seta prís uppá føroyska nærleikan framum skundmikla og stórtfingna Tokyo, har møguleikarnir at fara til tiltøk og at royna mat vóru endaleysir.

- Mann hevur so ræðuliga nógv at fara til í Tokyo. Tú kanst eta allan mat í heiminum og fara til alt møguligt, men hatta við at fara inn á gátt hjá fólki hava tey næstan ikki, og tað kann mann sum føroyingur gott sakna, sigur Sunnva Asano og vísir á eyðkenda føroyska nærleikan, hon so væl kennir úr Svínøi.

- Í Føroyum hava vit ein ávísan nærleika, sum mann ikki hevur aðrastaðnis. Tað haldi eg, mann lærir at seta meira prís uppá eftir fleiri ár í stórbýnum uttanlands, og vit eiga at seta prís uppá hetta í Føroyum.

- Tokyo er trygt og gott hjá børnum

Í Tokyo búgva tilsamans næstan 38 milliónir fólk, og sum føroyingur kann tað